

Lønninger staae i et passende Forhold til Arbeidets Omfang, og Udvalget maa indskrænke sig til at meddele den medfølgende ved Indenrigsministeriets Foranstaltning fra Generaldecisoratet for det indirecte Skattevæsen er, hvervede Fortegnelse over de under samme ansatte Embedsmænd og private Betjente. Men selv om det kan ansees nødvendigt at forhøje den de Sidstnævnte tillagte Betaling, hvilket Udvalget ikke er utilbøieligt til at antage, maae vi dog finde det utilraadeligt, at det stæer paa den i Lovudkastet foreslaaede Maade. Vi formene nemlig, at, da der ikke lader sig drage nogen skarp Grændse for Adskillelsen af de forskjellige Revisionsarbejder under fornævnte Generaldecisorat, bør de dermed forbundne Udgifter behandles under Et paa sit Sted i Finantsloven, og vi maae i ethvert Fald finde det misligt, at der først tages Bestemmelse om Indtægter, som skulde anvendes til en vis Art af Lønninger, forinden selve disse ere bestemte, da vi ikke skjønde rettere, end at man derved ledes ind paa en meget usikker Fremgangsmaade, og enten kan komme til at bevilge for meget eller for lidt, hvorimod det forekommer os at være det Naturligste og Rigtigste, at Lønningerne først fastsættes, og at der derefter drages Omfarg for at tilveiebringe Dækning for de dermed forbundne Udgifter; men den modsatte Fremgangsmaade er fulgt ved Lovudkastet; thi, skjøndt det vel i Motiverne omtales, at den foreslaaede Afkortning i Havne- og Gavneregaffabernes Indtægter skal anvendes til Lønningsforbedringer, saa foreligger dog intet bestemt Forslag om dette til Thingets Bedømmelse, og vi troe derfor allerede af denne Grund at burde fraraade Lovudkastet.

Vi skulle dernæst bemærke, at det hele Havne- og Gavneregaffabernes mere nærmer sig til at være en Statsinstitution end en Communesag, og at Havne- og Gavneregaffabernes Regnskabs Revision saaledes snarest stæer i Statens Interesse. Men, hvad Udvalget endvidere og i Særdeleshed maa lægge Bægt paa, er den uomtvistelige Sætning, at enhver Byrde, der paalægges Havne- og Gavneregaffaberne, er en Byrde paa Hændel og Skibsart, idet Havnenes gode Vedligeholdelse og fremstredende Forbedringer ved

samme ene afhænge af Havne- og Gavneregaffabernes mere eller mindre gode Tilstand. Naar det nu derhos af Havne- og Gavneregaffabernes i nærværende Sag afgivne Erklæringer sees, at flere af Landets Havne deels kræve ikke ringe aarlige Udgifter til Vedligeholdelse og Forbedringer, deels ere betyngede med ikke ubetydelig Gjæld, bliver det formeentlig end mere indlysende, at det vilde være utilraadeligt, i Forbindelse med de øvrige ikke ubetydelige Bidrag til det Offentlige (see Motiverne Pag. 10), at paalægges Havne- og Gavneregaffaberne en ny, hidtil ukendt, Byrde. Ikke saa ganske saa Havne- og Gavneregaffationer have derfor ogsaa modsat sig Udredelsen af den foreslaaede Procent, og med Hensyn til de af de øvrige Havne- og Gavneregaffationer i denne Sag gjorte Indrømmelser maa Udvalget gjøre opmærksom paa, at vedkommende Kjøbstadscommuner paa flere Stæder have garanteret for de Havne- og Gavneregaffaberne i sin Tid gjorte Forstrækninger og for disse prompte Tilbagebetaling og Forrentning, og det synes derfor for disse Stæders Vedkommende at have været nødvendigt, at de pagagældende Communalbestyrelser havde været affordret Samtykke til den nye Udgift, som agtes paaført Havne- og Gavneregaffaberne, og som i Tilfælde af Underbalance i bemeldte Kasser vilde komme til at paahvile Communes Statteydere. Et saadant Samtykke havde formeentlig været saa meget mere nødvendigt, som Havnetartens Forhøielse ikke ligger indenfor Communalbestyrelsernes Omraade.

Men endog affect fra, hvad man i foreslaaende Bemærkninger har tilladt sig at anføre, vilde det dog efter Udvalgets Formenting i alt Fald for Tiden være utilraadeligt at lade det forelagte Udcast emanere som Lov.

Det fremgaaer nemlig af Lovudkastets Motiver, hvad ogsaa er almindelig bekjendt, at Havne- og Gavneregaffabernes svæver, saa at sige, imellem at være en Communal- og en Statsinstitution. Denne Tilstand, som vistnok er lidet ønskelig, maa dog useilbarligen blive hævet ved den Ordning af de communale Forhold, som Grundlovens § 96 tilfærger, og som vi nu om ikke søie Tid kunne vente at indtræde, saa at det altsaa derved vil blive afgjort, om Havne- og Gavneregaffabernes skal være en com-